

1925 m. Nr. 1-52
Nr. 22-23, 28, 29

1

P 356-23697

4892

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 1 | Sausio 4 d., 1925 m. | Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.10	Single Copy	\$0.10

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois

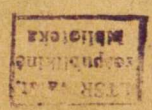
Laimingų Naujų 1925 Metų!

Visiems "Laivo" Skaitytojams, Bendradarbiams, Rėmėjams, Platinotojams ir Prieteliams linkime daug gausių Dievo malonių šiais Naujais 1925 Metais.

"Laivo" Redakcija.

NAUJUS METUS PRADEDANT.

Pernai "Laivo" Kontestui einant, vas" tikrai pradėjo eiti padidintas ir pabuvo žadėta padidinti "Laivas" ir jįs gražintas, bet laikraščio formatas liko pagražinti. Kontestui baigiantis "Laitas pats. Mat, tuomi norėjome patenkin-

ti tuos skaitytojus kurie renkasi atskirus numerius, kad pabaigoje metų sudarius gražią didelę "Laivo" visų metų knygą.

Bet dabar pradėdant Naujus Metus, keičiame ir "Laivo" formatą. Nuo šio numerio "Laivas" eis tokio didžio per visus metus.

Tokiu budu mūsų "Laivelis" virs-

ta tikru "Laivu."

Tikimės, kad mūsų skaitytojų palankumas "Laivui" ir šiemet nesumažės, bet padidės. Duok Dieve, kad bendromis jėgomis varydami darbą, sulauktumėm kitais metais dar didesnio "Laivo."

"Laivo" Redakcija.

Šventųjų Metų Praeitis.

Kučių dieną gruodžio 24 d. 1924 m. Romoje įvyko iškilmingas Šventųjų Metų arba Didžiojo Jubiliejaus atidarymas. Tą dieną Šventasis Tėvas Pijus XI gražiausiomis apeigomis atidarė vadinamas *šventąsias duris* šv. Petro bazilikoje. Tą patį atliko Šventojo Tėvo įgalioji kardinolai kitose trijose Romos bazilikose.

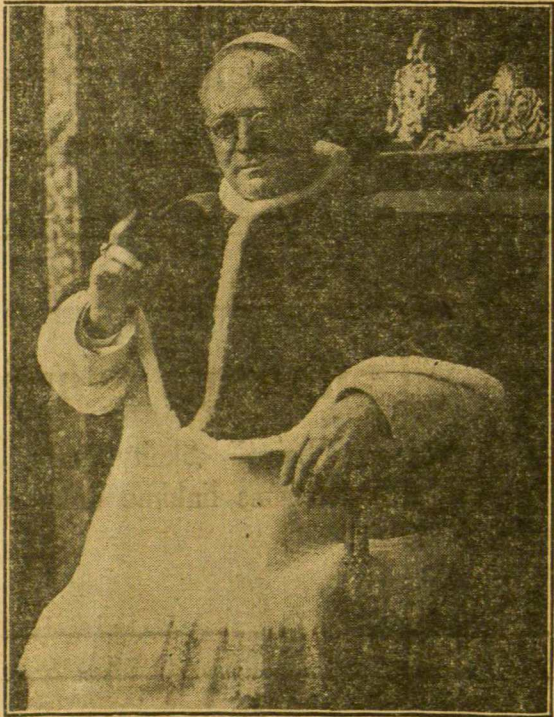
Šiemet švenčiamas Didysis Jubilėjus arba Šventieji Metai yra iš eilės *dvidešimts Antrieji*. Įdomu yra susipažinti apie pirmiau minėtus Šventuosius Metus. Čia paduodame trumpų žinių apie Šventųjų Metų minėjimo praeitį.

Pirmi Šventieji Metai.

Pirmasis Šventųjų Metų minėjimas įvyko 1300 metais. Apie tai turima dokumentų. Tais metais Bažnyčią valdė Popiežius Bonifacas VIII. Jis paskelbė Šventųjų Metų minėjimui raštą, pažymėdamas, kad toks minėjimas buvo pirm šimto metų, delto tradicija atnaujinama. Kadangi apie tą pirmesnę minėjimą nėra likę dokumentų, delto manoma, kad Šventųjų Metų minėjimą įsteigė Popiežius Bonifacas VIII.

Bonifacas VIII savo rašte 1300 metų paskelbė Šventaisiais Metais arba Jubiliejaus Metais, kvietė tikinčiuosius skaitlingai aplankyti Romą ir išsprendė, kad tie Jubiliejaus Metai but minimi kas

Šventasis Tėvas Pijus XI

Šventasis Tėvas Pijus XI Kučių dieną šv. Petro Bazilikoje, Romoje, iškilmingai atidarė Šventąsias Duris ir inauguravo Šventųjų Metų Jubiliejų.

šimtas metų. Jubiliejaus Metais kiekvienam krikščioniui yra proga pasiliuosuoti nuo nuodėmių ir panaikinti dvasines skolas (bausmes).

Popiežiaus Bonifaeo Šventųjų Metų paskelbimas visam krikščioniškam pasauli džiaugsmingai priimtas. Apskaitoma, kad tais metais arti du milijonai maldininkų aplankė Romą. Tokiai maldininkų dangybei suvažiavus pritrukę maisto. Popiežiaus pastasgomis maisto produktų pristatyta iš Sicilijos salos ir kitų miestų.

Maldininkų tarpe buvo ir Dante Alighieri, garsus italų dainius. Jis savo "Dieviškoj Komedijoj" mini tuos Jubiliejaus Metus. Pažymi, kad maldininkų suplaukimas buvo taip skaitlingas, kad S. Angelo tiltas, kuriuomi eita Šv. Petro Bazilikon, buvo padalintas pusiau. Vienu tilto šonų maldininkai ėjo į Baziliką, kitu — iš Bazilikos. Tuo budu sumažinta žmonių spustis ir išvengta nelaimių.

Tais metais Romą ir krikščioniškas šventas vietas aplankė Ungarijos karalius, Francijos karaliaus Filipo Teisingojo brolis Karolis su žmona ir daug kitų žymiųjų asmenų.

Popiežiui nesant Romoj.

Antri Šventieji Metai buvo minimi nesant Popiežiui Romoje. Popiežius Klementsas VI, tuomet gyveno Avignone (Francijoje). Šis Popiežius tarpjubiliejinį laikotarpį sutrumpino ligi 50 metų ir todėl antri Šventieji Metai įvyko ne 1400, bet 1350 metais.

Šventieji Metai paskelbti iš Avignono. Popiežius kvietė maldininkus Romon ir reiškė vilties pats buti. Bet nebuvo. Buvo tik atstovaujamas legato, kardinolo Caetani.

Nežiurint, kad Romon negryžo Popiežius ir tais metais siautė žiauri žiema

maldininkų suvyko nemažiau kaip pirmais Jubiliejaus Metais. Pradėjus Užgimimu (Kalėdomis) ir baigus Prisikėlimu (Velykomis) Romą aplankė virš vieno milijono maldininkų. Gi Dangun Įžengimo ir Sekminių laikotarpiu — apie 800 tukstančių maldininkų.

Tarpe žymiųjų maldininkų buvo Šv. Brigida iš Švedijos su dukterimi — Šv. Katarina. Be Popiežiaus legato kardinolo Caetani Romoj buvo kardinolas Guy iš Bologne ir kardinolas Cyriacus iš Limoges.

Bažnyčią valdant Popiežiui Urbonui VI Europos vakaruose iškilo skilimas. Kad sustiprinti katalikiško pasaulio vienybę ir atgaivinti tikinčiuose katalikišką dvasią, šis Popiežius Šventuosius Metus paskelbė 1380 metais, ty. 20 metų anksčiau. Po šio paskelbimo Popiežius Urbonas greitai mirė ir jo įpėdinis Bonifacas IX Šventųjų Metų minėjimą iš 1380 metų perkėlė į 1390 metus. Šiais metais minėjimas įvyko. Kadangi Bažnyčios priešų skaičius dauginosi, neperdaugiausia maldininkų aplankė Romą.

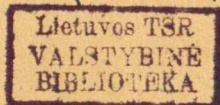
Praėjus dešimčiai metų tas pat Popiežius Bonifacas IX 1400 metams paskelbė iš eilės ketvirtus Šventuosius Metus, apleizdamas skelbimą raštu. Tuokart maldininkų skaičius buvo nepaprastai didis, nežiurint Bažnyčios priešų akcijos atkalbinėjant tikinčiuosius vykti Romon.

Tarpe maldininkų buvo ir čekų karalius Venceslaus, kurs nudurė Šv. Joną Nepomuceną. Jis atvyko atgailą darydamas.

1400 metais Popiežius Bonifacas kanonizavó Šv. Brigidą iš Švedijos. Įvyko didelės iškilmės.

(Bus daugiau).

PAJY-1893

TIKYBA IR DORA.

KALENDORĒLIS

Sausio mėn. 1925 m.

I Savaitė — Sekmad. po Naujų Metų

- 4 d. Sekmadienis — *Švenč. Jėzaus Vardo šventė; Šv. Grigaliaus, vysk. išpaž.*
 5. d. Pirmad — *Šv. Telesphoro, popiež. kent.*
 6 d. Antradienis — *Trijų Karalių šventė*
 7 d. Trečiadienis — *Šv. Lucijano. kent.*
 8 d. Ketvirtadienis — *Šv. Apolinaro, vysk. išpaž.*
 9 d. Penktad. — *Šv. Šv. Julijono ir Basilissos, kent.*
 10 d. Šeštad. — *Šv. Vilijamo, vysk. išp.*

Naujųjų Metų Šventė

L e k c i j a

TIT. 2, 11-15.

BRANGIAUSIS: Musų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių gėdulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaivai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu Jėzuse Kristuje, mūsų Viešpatyje.

E v a n g e l i j a

LK. 2, 21.

ANUO metu praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu JEZUS, taip, kaip jis buvo Angelo pavadintas pirma, nekaip buvo pradėtas išcioje.

Trijų Karalių Šventė.

L e k c i j a

KELKIS, prašvisk, Jeruzalė; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiam skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sunūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turėsi apščiai; tavo širdis stebėsis ir išsiplės, kuomet jūros pilnybė grįšis į tave, Madiano ir Efos kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

E v a n g e l i j a

MT. 2, 1-12.

JEZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzalę ir sakė: Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs, karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzalė. Jis surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žinovus ir teiravosi jų, kame Kristus turėjęs gimti. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje, nes taip pranašo parašyta: Ir tu, Betliejau, Judo žeme, anaip tol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs kilis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rupestingai iškvotė iš jų tos jiems pasirodžiusios žvaigždės metą. Ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rupestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį.

Jie išklaušę karalių, iškeliavo. Ir, štai, žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kol atėjęs sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino Jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo Jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo šalį.

TINKAMAS KATALIKŲ VEIKIMO SUTVARKYMAS.

Apaštalytės Maldos Intencija

Sausio mėnesiui 1925 m.

Šv. Tėvo Pijaus XI palaiminta ir patvirtinta.

Kiekvienam yra aišku, kad norint pasekmingai atlikti tokį didelį ir svarbų darbą, kokis yra yra žmonės vesti išganymo ir šventėjimo keliu, reikia pirma tinkamai suorganizuoti jėgas ir svarbiai jas vartoti. Tik organizacijoje, tik ten, kur daugelis susiburia į stiprią vienybę, galima rasti galingos atramos įvairiems pavojams ir turėti neišsemiamų spėkų Bažnyčios reikalams aprūpinti. Neorganizuoti katalikai yra bejėgiai prieš šių laikų blogą Bažnyčios priešų intekmę. Susiorganizavę jie sudaro galybę, kuri gal daug nuveikti savo pačių ir artimo dvasios labui.

Esybinę organizaciją Bažnyčiai davė Pats Jėzus Kristus, bet kiekvienas amžius turi tikrų ypatingų reikalų, kuriems atlikti reikia ir ypatingo suspietimo katalikų jėgų.

Šiandien akimis metus po platųjį pasaulį, mes matome daugybę įvairių įvairiausių katalikų organizacijų, kurios dirba Bažnyčios labui, kurios rūpinasi, idant tikėjimas ir dora ne tik būtų apsaugota nuo pavojų, bet ir vis daugiau klestėtų žmonių tarpe.

Tarp tų katalikiškų organizacijų pirmą vietą užima daugybė įvairių vienuolių, kurių uždavinys yra ypatingu budu rūpintis Bažnyčios šių laikų reikalais. Vienos vienuolijos, užsidariusios vienuolyno muruose toli nuo pa-

saulio triukšmo, siunčia į dangų savo nuolatinės atpildos maldas ir maldauja Viešpatį laiminti katalikų darbams. Kitos gi vienuolijos eina į plačiąją Bažnyčios veikimo dirvą ir atlieka įvairių gerų darbų artimo labui. Vienos atlieka sunkų ir atsakingą mokymo ir auklėjimo darbą mokyklose, kitos su pasišventimu dirba gailestingumo darbus ligoninėse, prieglaudose, dar kitos eina į stabmeldžių šalis ir ten skelbia Dievo žodį stabmeldžiams, pagaliaus dar kitos užsiima mokslu ir platina katalikiškąją spaudą, atlieka didelį apaštalavimą gerais raštais ir laikraščiais.

Šalia vienuolių yra nesuskaitoma daugybė įvairių pasaulinių katalikų organizacijų, kurios dirba parapijose, mokyklose ir šaip atlieka įvairių naudingų Bažnyčiai darbų. Vienos apima jaunomenės reikalus, kitos — pavargėlių, trečios darbininkų ir t. t.

Tų visų organizacijų, taip vienuoliškų, taip pasaulinių, veikimas ir darbuotė pavedama yra Apaštalytės Maldos narių maldoms per šį pirmąjį naujų metų Sausio mėnesį.

Bažnyčios yra mintis ir troškimas, kad visos katalikiškos organizacijos vis daugiau ir plačiau išplėstų savo išganingą veikimą, kad jų veikimas vis tinkamai prisitaikytų prie mūsų laikų aplinkybių ir reikalų, kad nebutų ka-

talikų apgyventos šalies, vietos, kur nebutų katalikiškų organizacijų įvairiems katalikų reikalams ginti ir aprupinti.

Taigi pirmiausiai šį mėnesį turėsime melsti Geriausį Viešpatį vienybėje su Jėzaus Šaldžiausiaja Širdimi, kad Jisai laimintų jau esamųjų katalikų organizacijų veikimui, kad, jų veikimas būtų vis pasekmingesnis, kad toliau ten kur jų dar nėra, jos atsirastų ir sutrauktų pakrikusias Katalikų jėgas į galingą vienybę.

Bet tai dar ne viskas. Šv. Tėvas Pijus XI skirdamas šio mėnesio intencijai katalikiškųjų organizacijų veikimą, pabrėžė vieną dalyką, ytin svarbų. Katalikų pasaulio Tėvas trokšta, kad visų katalikiškųjų draugijų veikimas būtų tinkamai sutvarkytas, kad jis būtų gavinamas tikros meilės ir vienybės dvasia, kad būtų organizacijų tarpe harmoningas susiklausymas ir draugiškumas. Šv. Tėvas trokšta, kad Jo vaikelių organizacijos atrodytų didelė gerai sutvarkyta šeimyna, kurioje meilė ir vienybė viešpatauja. "Naują įsakymą Aš duodu jums — Jėzaus Kristaus žodžiai — kad jūs kits kitą mylėtumėte.

Sulig tuo visi pažins, kad jūs esate Mano mokiniai, jei jūs turėsite meilės vienas kitam." Štai kokia dvasia turi viešpatauti ne tik atskiros katalikiškos draugijos narių tarpe, bet ir pačių katalikiškųjų draugijų santykiuose. Katalikiškos Draugijos privalo viena kitai turėti tikro palankumo ir meilės, ir reikalui esant net pagelbos ranką ištiesiti. Reikia saugotis, kad katalikiškųjų draugijų tarpe nebutų kokių nesutikimų, neapykantos, neprietelybės, kivirčių. Priešingai katalikiškos draugijos privalo santykiuose viena su kitoms vaduotis Kristaus meilės ir vienybės dvasia. To trokšta mūsų Bažnyčios Galva, mūsų bendrasis Tėvas, šv. Tėvas Pijus XI.

Taigi Apaštalytės Maldos nariai per šį Sausio mėnesį turės toliau ypatingai melsti Viešpatį, kad katalikiškųjų draugijų tarpe žydėtų vienybė ir susiklausymas, meilė ir savitarpė pagelba. Tai yra labai svarbus reikalas, nes tik tuomet katalikiškos draugijos galės nuveikti milžiniškų darbų Bažnyčios labui ir sielų išganymui. X.

BUKIME ATSARGUS.

Viskas ką mes skaitome padaro mus geresniais ar blogesniais, ir nuo to priklauso mūsų laimė ar nelaimė. Dažnai klausime savęs, kokios įtekmės daro mums skaitymas. Jei, perskaitę knygą, kuri mums patinka, pradedame apsileisti savo pareigose, negerbti savo draugus, neatjaučiame reikale silpnesnius, jei neapkenčiame savo pašaukimo ir

labiau geidžiame linksmybių, džiaugsmų, turtų, tai neabejokime pamesti tokį skaitymą. Atsidavimas tokiam skaitymui, ne tik nuodytų mūsų gyvenimą, bet ir statytų į pavojų mūsų amžiną laimę.

Neapsakomos vertės yra paprotis iš knygų priminti, ypatingai jaunam, augančiam protui, puikius ir pavyzdingus vaizdus, ir skaisčias, smagias, sveikas

mintis. Geros knygos yra ne tik mūsų draugai, bet ir mūsų geriausi mokytojai. Blogos knygos yra prakeikimas ir pridirba begalo blėdies žmonijai. Niekas neskleidžia tiek melo ir blogo, kaip netinkamos knygos.

Didelis atsargumas yra vartojamas prieš nuodus, kurie gali atimti kunui gyvybę. O koks šventas ir laimingas būtų šis pasaulis, jeigu toks pat atsargumas būtų vartojamas prieš tai, kas gali prazudyti sielos gyvybę. Šventas Augustinas sako: "Kada meldžiamės, į Dievą kalbame, kada skaitome, Dievas į mus kalba." Ar galima abejoti, kad šiandien ne Dievas, bet piktoji dvasia, velnias, kalba į milijonus sielų pasaulyje blogais laikraščiais ir žurnalais, blogais vaizdais ir paveikslais, blogomis dainomis ir vaidinimais. Tegul tad visi ypatingu būdu daro ką gali, kad pergalėjus ši baisų pavojų, kuri niekad nebuvo pavojingesnė kaip kad dabar.

Šventas Alfonsas de Liguori sako: "Jei melsimės, busime tikrai išgelbėti, jei nesimelsim, tikrai pražusim." Bet ar mes meldžiamės kaip reikia? Yra vienas

budas kurį vartodami busime tvarkingesni mūsų kasdieninėse maldose ir pagilinsime mūsų uolumą toje šventoje priedermėje. Tasai budas yra *dvasiškas skaitymas*.

Gera knyga yra begalinis mokslas. Mūsų namuose turėtų būti maisto ir kuro, kaip kunui taip ir sielai. Paprastai žmonės negeresni už tą, ką jie skaito. Dykas protas yra velnio žaismavietė. Tėvas Faber pataria mums jei žinome, jog turėsime kokią liuosą valandėlę, kad priprastume turėti gerą knygą rankose. Tas pat garsusis rašytojas pripažįsta, jog mėgimas skaityti paeina nuo Šventosios Dvasios.

"Kokios reikšmės turės šis dalykas amžinybei?," sakydavo didelis šventasis. "Ar šis suteiks man dalį amžinosios laimės, ar ją statys į pavojų?" Šita gyvenimo taisyklė, kuri yra labai saugi ir pagirtina ir ją galime pritaikinti prie kiekvienos aplinkybės gyvenime. Uoliai pritaikinkime ją prie to ką, įsitėmijome savo skaitymuose.

K. T. V.

Katalikų Pasaulys.

Amerikos Lietuvių Labdaringosios Sąjungos Seimas. Gruodžio 28 d. Chicagoje įvyko skaitlingas Labd. Sąjungos Seimas. Tas Seimas buvo jubiliejinis. 10 metų sukako, kaip Labd. Sąjunga gyvuoja. Sąjunga rupinasi įsteigti Amerikos Lietuvių seneliams ir našlaičiams prieglaudą. Bet kapitalui trūkstant, mano pirmiausiai įsteigti biznio įstaigą — lignonę, kuri duos pelno ir iš to išlaikyti prieglaudą. Seimas buvo iškilmingas. Daug aukų suaukota. Smulkiaai bus kitame numeryje.

Maldininkams Romon žinotina. Prasidedant Šventųjų Metų minėjimui, ateinančiais metais daugelis Amerikos maldingų žmonių rengiasi keliauti Romon, aplankyti ten šventąsias krikščioniškas vietas ir apturėti Dievo malonių.

S. Valstybėse išanksto įvairios rūšies bendrovės pradėjo skelbti "Pilgrimijas Romon." Tai daugiausia garlavių linijų agentūros. Kai-kurios jų tam tikrais atsiliepipimais praneša apie organizavimą maldininkų biurų ir kviečia katalikus prisidėti.

Tie įvairios rūšies atsiliepipimai apie organizuojamas "pilgrimijas" yra klaidingi ir Amerikos katalikai įspėjami nesiduoti įtraukti į negeistinas kilpas.

Maldininkų buriai gali but organizuojami tik diocezijų vyskupų žinyboje. Tai viena. Antra, maldininkai norį apturėti Apaštaly Sosto paskelbtų Indulgencijų, privalo Romoj išbuti paskirtą

laiką, aplankant tam tikslui paskirtas bazilikas.

Iš kitur nuvykusiems Romon maldininkams reikia butinai ten išbuti dešimtį dienų, kad gauti Dievo malonių.

Tuo tarpu pašalia suorganizuotų pilgrimijų katalikams bene organizatoriai duotų reikalingo laiko išbuti Romoj? Nuvežtų garlaviu Italijon ir už keletos dienų butų įsakyta gryžti laivan, kad vykti atgal namo.

Delto, katalikai įspėjami nuo tos rūšies ruošiamų kelionių. Kas katalikų nori vykti Romon šventaisiais Metais, visuomet gali gauti nuo savo klebonų patarimo ir nurodymų.

Šventasis Tėvas velija taikos pasauliui. Pirm pradėsiant Šventuosius Metus Kučios vakare, išvakaro Šventasis Tėvas priėmė audiencijon kardinolus. Buvo susirinkę Romoj gyveną kardinolai ir keletas iš svetur atvykę. Tarpe pastarųjų buvo Belgų kardinolas primatas Mercier.

Šventasis Tėvas kalbėdamas į kardinolus pažymėjo, jog šiandie Jo visas troškimas — tai taikos ir ramybės pasauliui, bet tikros taikos. Ypač ta taika turėtų apglobti visas pasaulio tautas minint Šventuosius Metus.

Kučioje Romą užpludo skaitlingi buriai maldininkų. Kuone visi viešbučiai kupini. Daugeliui maldininkų Vatikanas parupino atatinkamas pastoges.

Po Naujų Metų pramatoma milioinai maldininkų iš viso pasaulio,

Misionierių paroda. Maldininkai 1925 metais lankydami Romą turės progos aplankyti ir Misionierių Parodą Vatikane.

Tos Parodos atidarymas jau įvyko gruodžio 21 dieną. Atidarymo apeigas atliko Šventasis Tėvas.

Paroda užima 23 milžiniškas kelių pavilionų sales ir visos užkrautos tukstančiais įvairiausių daiktų iš tų šalių ir kraštų, kur Katalikų Bažnyčios misionieriai skelbia Dievo Žodį.

Tais visais daiktais aiškiai atvaizduojami pagonų papročiai, visas jų gyvenimas ir pagaliaus kulturėjimas, ačių misionierių akcijai.

Parodoje galybė daiktų yra iš šiaurinės Amerikos, kur daug katalikų kunigų misionieriauja.

Daiktų sugabenta iš tolimiausių šalių — Australijos, Korejos, Kinijos ir tt.

Anglija. Katalikų skaičius Anglijoje nuolatos auga. Oficialiai skaitoma du milijonai katalikų, bet ištikrųjų katalikų yra kur kas daugiau. Kun. P. Carolan, pasionistas, tvirtina, buk esą netoli penkių milijonų katalikų.

Įkuriama naujai viena viršaus vyskupystė, Lancaster, kuri priklausys Liverpolio provincijai. Katalikų iėgos au-

Prieš savo mirtį įžymus mokslininkas botanistas McAlpine perėjo į Katalikų Bažnyčią ir mirė kaipo katalikas.

Francija. Su dideliu atsidėjimu visa pasaulio spauda tēmija įvykius Francijoje, kur socialisto Herrioto valdžia

rengiasi pakelti Katalikų Bažnyčiai kovą. Socialistai butinai užsimanė uždrausti savo piliečiams kaip jiems tinkama melstis, tvirti tikybinės draugijas, stoti į vienuolynus, kurti mokyklas ir jose mokytojauti.

Bet juo smarkiau socialistų valdžia imasi kovoti prieš Bažnyčią Francijoje, juo katalikai smarkiau organizuoja savo spėkas atsispirti tam neteisėtam persekiojimui. Visa Francija sujudo. Organizuojama parapijų, kantonų ir vyskupijų Katalikų sąjungos iš kurių sudaroma bendra visų Francijos katalikų nacionalė Federacija. Visuose didesniuose miestuose daroma mitingai, vaikštynės, manifestacijos, rašomi ir siunčiami socialistų valdžiai protestai.

Ateina žinių, kad miestai: Bayonne, Moutpellier, Rodez, Meulde, Pau, Lille, Loas-le-Saunier, Vesoul, Cholet, Nancy, Valence, Laval, Valenciennes, Montauban, Marseille, Tours ir kiti pasiuntė naujai tukstančius protestų prieš socialistų persekiojimą Katalikų Bažnyčios.

Herriotas to nelaukė. Draugai jam jau pataria apsirgti ir iš valdžios pasitraukti.

Katalikai šiuo įvykiu labiau sustiprėjo negu kada nors buvo.

Austrija. Prelatas Seipel'is nors daugiau nėra Respublikos kanclieris, tečiau ir jo vietą užimęs kitas kanclieris eina prelato nurodytu keliu. Visa Austrija gerbiamąjį pralotą Seipelį labai gerbia, juo didžiuojasi ir net yra galimybės, kad jį išrinktų Respublikos Prezidentu.

Ž I E D E L I A I.

vertė p. Stonkus.

GRIZELDA

Senais laikais, vyresniajam Salucio valdovo sunui mirus, visa valdžia teko jaunesniajam sunui Gvaltieriui. Jaunasis valdovas buvo išmintingas ir gražus vyras, tačiau nesirupino daug valdiniais ir nemanė kurti šeimynos. Per ištisas dienas jisai medžiojo su šunimis ir sakalais. Tai netiko jo valdiniam. Daugelis siulėsi surasti valdovui tinkamą mergelę, kurią jisai galėtų vesti. Tuomet, jie manė, valdovas surimtės ir bus tikras jų valdovas. Bet Gvaltieris atsakinėjo savo valdiniam:

— Mano draugai,“ jūs verčiate mane daryti tai, kas man nepatinka, ko aš niekuomet negalvočiau ir nenorėjau galvoti. Aš žinau, kaip yra sunku surasti tokią mergelę, kuri patiktų vyrui ir veidu, ir širdimi; žinau, kad blogas išsirinkimas žmonos daro nelaimingą visą žmogaus gyvenimą. Jūs sakote, kad galima atsiduoti tėvams ir jeigu tėvai yra geri, tai ir vaikai bus geri. Taip manydami jūs klystate, mano draugai! Kaip pažinti, ko vertas yra tėvas? Kaip pažinti motinos širdį? Daleiskime, kad tėvai ir būtų kuodoriausi, tai kas gali užtikrinti, kad ir vaikai bus į juos panašūs? Jeigu norite, kad aš būtinai vesčiau ir bučiau patenkintas savo padėjimu, tai leiskite man pačiam daryti pasirinkimą. Jeigu mano sužadėtinė nebus verta jūsų pagarbos, tai aš skaitysiu save laimingą, nes busiu

išpildęs jūsų reikalavimą.” Pavaldiniai atsakė: — “mes sutinkame ant visko, tik greičiau apsiveski.”

Jau nuo senai valdovui patiko mergaitė, visai neturtinga. Ji gyveno netoli už jo pilies, visiškame atsiskyrimo. Ji buvo gana graži ir valdovui rodėsi, kad jis su ja atras laimę. Tad pasiryžo, ją vesti. Pavadino jos tėvą ir su juomi susitarė.

Gvaltieras suvadinęs draugus ir pavaldinius pasakė: — “Draugai! jūs norėjote, kad aš apsivesčiau. Jūsų norą išpildau daugiau pataikaudamas jums, negu sau. Jūs žadėjote gerbti mano žmoną, kokią aš neišsirinkčiau: aš savo žodį išpildžiau — išpildykite jūs savo. Pareiškiu jums, kad čia kaiminystėje radau sau žmoną. Aš su ja apsivesiu, o jūs iš savo pusės surengkite iškilmingą vestuvių pokilį; paruoškite viską, kad aš bučiau patenkintas jums taip, kaip jūs mano išsirinkimu.” Visi vienu balsu atsakė, kad visiems patiks jo išsirinkimas ir, kad mylės ir gerbs jo sužadėtinę, kokio ji ir būtų kilimo.

Visi namai sujudo: pradėjo rengti iškilmingiausias vestuves. Gvaltieris pakvietė daug geradarių, svečių, kaimynų ir genčių. Galop pavadino kambarinę tarnaitę, kuri buvo tokio pat augumo, kaip busimoji sužadėtinė ir liepė sukirpti vestuvės rubus ir iškilmin-

giausius aptaisus.

Atėjo sutartoji diena. Valdovas sėdęs ant žirgo pasakė artimiesiems: "Gerbiamieji, laikas mums eiti pas sužiedotinę." Sėdę ir kiti ant arklių, ir visi šuoliais nujojo į tą kaimą, kur gyveno jaunoji. Ji stovėjo prie šulinio ir traukė kibirą su vandeniu.

Prijojęs Gvaltieris pavadino ją vardu Grizelda ir klausia: "Kur tavo tėvas?" "Namiė," atsakė ji ir paraudokai aguonos žiedas. Gvaltieras nulipo nuo arklio ir prašo palydovų palaukti ant kelio, o pats eina tiesiai į žemą grytelę.

"Aš atjojau pas Grizeldą, bet pirm visko noriu pakalbėti su ja tau esant kartu. Ar patinku aš tau? Jeigu taip, tai ar norėsi, pataikauti visą gyvenimą savo vyrui. Jeigu norėsi, tai busi laiminga." Grizelda nuleido akis ir atsakė: "Pataikausiu beabejo." Gvaltieris patenkintas atsakymu, ima ją už rankos ir prie visų palydovų nurėdo senuosius rubus ir apvelka ją gražiais sutuoktuvių rubais, o ant galvos uždeda sutuoktuvių vainiką. Visi stebėjosi. "Draugai!" sakė jis: "štai ta mergelė, kurią aš imu už žmoną; štai tai yra ta, kuri sutinka gyventi ir mirtį su manim." Paskiau atsigrežęs į Grizeldą tarė: "Ar tiesą aš sakau? Ar sutinki buti mano žmona?" "Sutinku, viešpatie." Reikalas atliktas ir šliubo apeigos tuojaus įvyko. Išėjus iš bažnyčios, valdovas pasodino Grizeldą ant puikaus arklio ir su pagarba parvedė ją į pilį. Pilyje puota buvo iškilminga, kaip kad valdovas butų vedęs Francijos karaliaus dukterį; o jau-

noji, dėl visų nuostabos sykiu su rubais lyg ir pakeitė patikimą ir eiseną.

Ji buvo liemeningo ugio ir gražaus veido, o drabužiai dar daugiau pridavė jai gražumo. Ji taip mokėjo žavėti kiekvieną apsiėjimu, mandagumu ir gerumu, kad visi užmiršo, esant dukterimi neturtingo stubelniko, avių piemenę ir skaitė kokio nors žinomo kunigaiškščio dukterimi. Visi pažinojusieji ją pirmiau, negalėjo atsistebėti.

Grizeldos angeliška ramybe nepaprastas paklusnumas, darė jos vyrą laimingiausiu visame pasaulyje. Ji mokėjo taip apseiti meiliai, lipšniai ir nuoširdiai, kad kiekvienas ją tuojaus pamylėdavo, kaip savo širdį.

Pirmais metais, Grizelda nudžiuginė savo vyrą pagimdžiusi gražią dukterį. Delto pilyje buvo keliama didelė šventė.

Valdovas sumanė išmėginti angelišką savo žmonos budą ir kantrumą sunkiais ir smarkiais bandimais. Iš pradžių pradėjo skausti ją žodžiais, paskiau apsimetė nuliudusiu ir susigadinusiu. Vieną kartą valdovas jai pasakė, kad, buk tai jo valdiniai pradeda murmėti už tai, kad jis išsirinko sau žmoną žemos kilmės, o dar daugiau, kad ji pagimdė dukterį, o ne sunų. Nepersimainiusi nei trupučio, nei veidė, nei balse Grizelda atsakė: "Daryk ką nori, valdove. Daryk tai, ko reikalauja laimė ir garbė tavo vardo. Aš visakuo busiu patenkinta, neš neužmirštu, kad buvau paskutinioji iš tavo tarnų." Toks atsakymas labai patiko valdovui.

Bet keletai dienų praslinkus, jis

pareiškē jai vėl, kad jo valdiniai negali daugiau pakęsti dukrelės... ir išėjo. Greitai ateina jo vienas tarnų ir su ašaromis akyse pradeda kalbėti: "Atleiskite, karaliene, bet aš po mirties bausme privalau pildyti jusų vyro įsakymą. Jis liepė paimti jusų vaikelį ir..."

Jis nebegalėjo toliau kalbėti. Nelaiminga motina tai išgirdusi, suprato, koks likimas laukia jos dukrelės.

Metėsi prie lopšio, pabučiavo savo dukrelę, širdingai palaimino, kupina skausmo širdimi bet nepersimainiusi veide nei trupučio, padavė dukrelę tarnui: "Išpildyk tai, ką ponas liepė, bet meldžiu tave, neatiduok tik jos maistu laukiniams žvėrimis.. jeigu tau šitas neliepta." Tarnas paėmė kudikį ant rankų ir išėjo.

Gvaltieris sužinojo iš tarno, kokių būdu Grizelda išpildė griežtą įsakymą. Nusistebėjo jos ramybei, bet sumanydamą savo neatmainė. Su ištikimu tarnu jis greitai išsiuntė dukterį į Boloniją, prie artimos savo giminių, kurios meldė duoti dukteriai gražų išauklėjimą, bet niekam nieko neprasitarti apie jos čia buvimą.

Greitu laiku Grizelda pagimdė gražų vaikelį. Tėvas imdamas ant rankų naujai gimusį, rodė savo nepatenkinimą. Jis nutarė žiauriu bandymu išnaujo iširti nelaimingos savo žmonos būdą.

"Mano pavaldiniai," sako jis vie-

nę kartą: "dar labiau jaučiasi nuskriausti nuo to laiko, kai tu pagimdei sunų; jie su baime mano, kad sunainis neturtingo piemens, tavo tėvo, bus jų ponu. Jeigu aš nemesiu tavęs ir neimsiu kitos žmonos, tai jie "išgins" mane iš mano viešpatijos." Mandagiai ir kantriai išklausė Grizelda savo vyro žodžių." Darykite kaip jūs norite, manęs neatbodami nei kiek, karaliau! Jusų laimei atidengti tegu užsidaro mano laimė."

Keletai dienų praslinkus, Gvaltieris pasiuntė tarną, kad paimtų naujai gimusį ir pasakytų motinai, kad ir jo laukia toks pat likimas, kaip ir pirmojo. Tuom tarpu Gvaltieris slaptai išvežė sunų į Boloniją, prie pirmosios giminių. Grizelda ir šitą smugį nukentė, kaip ir pirmąjį, be ašarų ir murmėjimų, ir gilumoje savo širdies paslėpė širdgelį.

Gvaltieris nusistebėjo. "Ne," atkartojo jis pats sau: "nei viena moteriškė negali susilyginti su ja."

Valdiniai manė, kad valdovas liepęs nužudyti savo vaikus; visi peikė jo pasielgimą ir jį vadino nežmonišku tėvu. Be gailės nieks negalėjo žiūrėti į vargšę motiną. Apsupusios Grizeldą moteriškės dažnai verkė ir liudėjo likimą nekaltų mažutėlių, o ji visuo met sakė: "Neverkite, mielos draugės; atsiminkite, kad taip reikalinga buvo jų tėvui."

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

Kolekta Bažnyčioje.

KLAUSIMAS. Ar leido Kristus kunigams daryti tokias kolektas, kaip Rockforde, kad daro klebonas? Musų bažnytėlė mažytė, iš skolų neišsiritą, o kiekvienas klebonas kolektuoja visokiais budais.

S. C. iš Rockfordo.

ATSAKYMAS: Broleli! Tyčia per žiūrėjau visą šv. Raštą ir niekur neradau, kad Kristus būtų neleidęs Rockfordo bažnyčiai kolektuoti. O jeigu Kristus nėra pasakęs, kad nevalia kolektuoti, tai reiškia valia kolektuoti.

Tamsta sakai, kad jau jusų bažnytėlė mažytė, iš skolų neišsiritą. Sakyk, meldžiamasis, o kaip ta mažytė bažnytėlė padidės, kaip ji iš skolų galų išsisir, kaip ji išsilaukys, jeigu jūs, žmonės, savo bažnyčiai neduosite, jeigu klebonas nekolektuos? Bažnytėlė jusų medinė supus, už skolas jusų bažnytinę žemę žydai nupirks, ir ant tos vietos karčiamą pastatyt. O jūs likę be bažnyčios, keiksite kleboną, kad nieko nedirbo, tingėjo. Dabar, kai jis dirba, kolektuoja, vargdamas prašo nuo jusų geruoju, Tamsta bambi ant klebono ir teiraujės net apie Kristaus uždraudimą.

Jėzus neuždraudė. Jėzus yra pasakęs: — “kur du ar trys susirinks Mano vardan, ten ir aš busiu jų tarpe.” Rockfordo bažnytėlė tam stovi, kad ne du, ar trys, bet kad visi Rockfordiečiai lietuviai tenai galėtų susirinkti Dievo vardan pasimelsti, dvasią atgaivinti. Tad bažnytėlę palaikyti, į griunančios vietą naują pasistatyti, yra geras darbas. O gero darbo Kristus negalėjo uždrausti.

Varu iš nenorinčių niekas nelupa. Nenori, neduok; bet jeigu gerieji duoda,

nepavydėk ir su savo šykštumu nesirodyk. Jei nori savo kišenę Kristaus bažnyčiai užčiaupti, tai buk gudrus: užčiaupk savo pavydinčią burną ir tylėk.

O jeigu supratęs bažnyčios reikalingumą ir Dievo garbės svarbumą prisidėsi prie bažnyčios pastatymo, pas Kristų rasi užmokesnį ir čia dar begyvendamas šimteriopą ir po mirties virš to dar amžiną gyvybę.

Taip žadėjo patsai Kristus.

K. S.

Misionierių Paroda ir šv. Tėvas.

KLAUSIMAS. Jei Šventasis Tėvas taip jau rupinasi dušų išganymu, tai kodėl pyla milijonus dolerių misionierių parodos įsteigimui Vatikane. Juk galėtų paskirti tuos pinigus griuvantiems klostoriams, neturtingoms parapijoms, vietoj lupti paskutinį dolerį iš darbininko žmogaus? Butų Dievui bene didesnė garbė?

S. C. iš Rockfordo.

ATSAKYMAS: Prižadėk, brolaus, nesupykti ir perskaityti atsakymą iki guli. Mat man Šventasis Tėvas yra brangus ir labai mylimas asmuo, o Tamsta apie jį be pagarbos kalbi. Tad jeigu mano brangų Tėvą Tamsta įžeidi ir aš nepykdamas atsakysiu kantrybėje, tad Tamsta buk tiek doras ir nesupyk už tiesą.

Buvo taip. Kada nusidėjėlė moteriškė Jėzaus pagerbimui suvartojo brangių kvėpalų už didelę sumą pinigų, Juda, tas kuris Jėzų pardavė ir paskui pasikorė, tas Juda lygiai taip pat pasakė, kaip Tamsta: “Ar nebutų buvę geriau, jeigu tie pinigai būtų išdalyti pavargėliams?” Jėzus Judos kalbą nupeikė ir pasakė, kad tos moteriškės. Jėzų pagerbusios, pasielgimas bus apsakinėjamas, kur tik

Evangelija bus skelbiama.

Bet Judos, to, kurs Jėzų pardavė ir paskui pasikorė, to Judos pasakymas buvo geresnis, negu Tamstos. Nes Juda nekaltino tos moteriškės, nei Jėzaus, kad "paskutinį skatiką išlupo iš darbininko žmogaus."

Pasakyk Tamsta man, Tamsta juk turbūt darbininkas žmogus, Rockfordo lietuviai, kiek žinau, taip pat visi yra darbininkai žmonės. Tad pasakyk man, meldžiamasis, bent vieną lietuvi iš Rockfordo, iš kurio Šv. Tėvas būtų nulupęs ne tai jau paskutinį dolerį, bet nors vieną dolerį? Tamsta gerai žinai ir visi Rockfordo lietuviai paliudys, kad nei Tamsta, ir nėvienas Rockfordo lietuvis nėra davęs Šv. Tėvui ne tik dolerio, bet nei vieno cento tai misionierių parodai įsteigti. Tai kam veidmainingai ir melagingai dejuoti dėl darbininkų žmonių skriaudos, kurių šiame atsitikime niekas nei per plauką nenuskriaudė? Broleli. Neteisinga ir negera dvasia Tamstai ši užklausimą pašnibždėjo.

Ir dar kitą neteisybę pasakei, kad Šv. Tėvas buk tai "milijonus pyla" tai parodai. Parodai paprastai statomi mediniai pavilionai. Jų daug statyti nereikės, nes bus sunaudoti visi galimi rūmai Vatikane. Bus pristatyta tiek tik pavilionų, kiek būtinais reikės. Jie kainuos gal kelėtą tukstančių dolerių, bet niekuomet nei šimtus tukstančių, nei milijonus dolerių. Kas Tamstai papliurpė tokių niekų, kad tie pavilionai kainuos milijonus dolerių?

Yra 10 Dievo Įsakymų; profesorius Chvolsonas, garsus fizikas, yra pasakęs, kad Dievas pamiršo dar vienuoliktąjį, butent: "kai nežinai, netauzyk niekų." Bet Dievas nepamiršo nieko: Dievas žinojo, kad kvailiems tauzylops įsakymų rašyti neapsimoka. Tamsta gi, jeigu no-

ri buti protingas, tauzylops netikėk.

Misionierių paroda yra steigiamą dėl daugelio priežasčių. Iš visų šalių bus sutraukti dalykai, kurie apšviečia nežinomų tautų gyvenimą. Vienkart iš tos parodos bus aišku, kaip daug darbuo jasi katalikų misionieriai tarp tų laukinių tautų, kuriomis niekas nesirupina. Parodoje pamatys kiekvienas, kaip ant delno, kad Katalikų Bažnyčia toms apleis tams tautoms neša kartu su Kristaus mokslu ir kitokių geradarybių begales: mokslo, tvarkos, sveikatos, gelbsti juos nuo bado ir maro. Turtingesnieji žmonės tą parodą aplankydami, užsimokės už įėjimą, bus tad šio tokio pelno, ir ne iš darbininkų žmonių, bet iš pasiturinčių. Laikraščiai apie tą parodą rašys ir skelbs pasauliui, kokį didelį gerą daro Katalikų Bažnyčia laukiniams, visų apleistiems, suvargusiems žmonėms. O geri žmonės, savo akimis pamatę ir iš laikraščių sužinoję, stipriau remis Katalikų Misijas ir gelbės suvargusią žmonijos dalį, kuri nėra dar krikščioniška.

Tad misionierių paroda padarys daug gero. Mokslui duos daug medžiagos, duos pelno piniginių tolimesniems misionierių darbams, sužadins pasaulį prie uolesnio rėmimo misionierių darbų, prisidės prie gelbėjimo tų nelaimingų tamsių tautų, kurios šimtą kartų vargingiau gyvena, negu Amerikos darbininkai.

Šventasis Tėvas delto ir surengė tą parodą, kad rupinasi žmonių dušių išganyčių. Netik dušių, bet ir kuno gyvybė bus per misionierių darbus su tos parodos pagelba daugeliui tautų išgelbėta.

Brangusis Tamsta. Matai dabar, kad šv. Tėvas ir darbininkų žmonių niekur neskriaudžia ir suvargusius laukinių tautų žmones gelbsti; matai dabar, kad šv. Tėvas rupinasi dušių išganyčių viso-

kiais budais, kokie tikslai yra galimi. Pinigų iš Tamstos niekas neprašo. Bet gerai padarysi, jeigu pasimelsi už misijų pasisekimą; o dar geriau padarysi, jeigu pasimelsi už save, kad Tamstai Dievas duotų aiškesnio supratimo ir geresnės širdies, kad butumei visuomet palankus Kristaus Bažnyčios darbams ir kad save gelbėtumei nuo amžinos pražuties,

mylėdamas Dievą, žmones ir klausydamas Bažnyčios.

Jeigu nesimeldi ir Bažnyčios neklausai, jeigu esi palinkęs ant Bažnyčios barmėti, tai esi dideliame pavojuje. Ir jeigu nepasitaisysi, sugyvuolėjęs širdies užkietėjime, prarasi amžiną gyvybę. Tegul Dievas Tamstą nuo tokios nelaimės apsaugos.

K. S.

Lietuvos Žinios.

A. A. Prof. K. Bugos laidotuvės.

Gruodžio 6 d. Kauno Bazilikoje įvyko gedulingos pamaldos už a. a. prof. Kazimiero Bugos vėlę. Po pamaldų velionio kunas parvežtas vakar greituoju traukiniu. Geležinkelio stoty kuną pasitiko Universiteto profesoriai, vyriausybės atstovai, studentų organizacijos, kariūnai, įvairių dalių karininkai, mokyklos ir didelė minia žmonių.

Iš stoties ligi Bazilikos karstą nešė pakaitomis Universiteto profesoriai, studentai. Prieš ėjimą gatvėmis iš automobilis studentai barstė žaliuynus.

Bazilikoje kun. Tumas-Vaižgantas pasakė sugraudinusį visus pamokslą.

Karstas skendo gėlėse ir vainikuogedulą, buvo nuleidusios ligi pusės stiebų vėliavas. Krautuvės mieste buvo užse. Užsienių atstovybės, reikšdamos darytos.

Trijų vyskupijų laikraštis. Girdėti, kad greitai laiku bus leidžiamas trijų Lietuvos vyskupijų bendras laikraštis Redaktorium numatyta prel. Staugaitis.

Vedybų skaičius Klaipėdos krašte.

Per šių metų pirmą pusmetį Klaipėdos krašte buvo 472 vedybų, 1997 gimimų, ir 1217 mirimų. Tuo budu prieauglio skaičius siekia 780.

Veža mėšą Prancuzijon. B-vė "Maistas" siunčia Prancuzijon pirmutinį savo mėsos transportą, buten, 16000 kilogr. avienos, 8000 kilogr. jautienos ir 2000 kilogr. konservų. Be to, po kiek laiko bus siunčiama naujas mėsos transportas. Mėšą transportuos prancuzų pirklys p. Drujan jurės keliu.

Naujas tiltas. Laukgalių-Viežaičių plente ties Gargždais, per Minijos upę, šiais metais pastatytas naujas iš geležies betono tiltas. Tiltlo ilgis siekia 80 mtr.; statyba kainavo 295.000 litų. Statė Susisiekimo Ministerija.

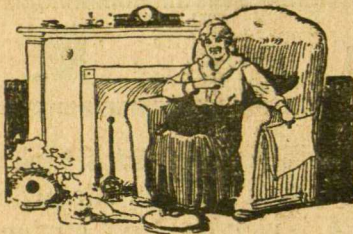
Nauja stiklo fabrika. Šį rudenį atidaryta Kauno priemiesty — Šiančiuose nauja stiklo fabrika. Dirbama daugiausia bonkos ir šiaip stiklo išdirbiniai. Darbininkų yra 150.

Automobilių skaičius. Lapkričio 1 d. Lietuvoj buvo įregistr. a 414 privatinių keleivinių automobilių, 79 motorinės platformos ir 214 motociklų.

Lietuvos Vokietijos siena. Neseniai tam tikra Lietuvos ir Vokiečių mišri komisija apvažiavo Lietuvos—Vokietijos sieną. Komisijos kelionė nuo Lenkų

demarkacinės linijos ties Goldape per Smalininkus, Tilžę iki jūros tęsėsi 10 d. Iki Smalininkų pagrindan paimta senoji Rusų—Vokiečių siena. Visais punktais komisija pasiekė susitarimo ir apie tai pranešė generalei Lietuvių—Vokiečių komisijai Berlyne, kuri dar nėra baigusi derybų.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekmingai gaudžiam pinigais ir
Parduodam Laivakortes.